

z obsahu:

- Úvod
- Vianočný list pre teba...
- Životopis brata J. Rybárika
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Od desiatich k piatim
- Ocenenie pre L. Fričovského
- „Vieroslava“ - spolok slovenskej diakonie a Modrý kríž
- Tichá noc
- Rozhovor s br. farárom Danielom Dudášom
- Jubilujúci spevokol
- Rozpis služieb Božích

Slovo do nového roku 2010

Rok 2009, tak ako rok 2008 a roky pred tým, ubehli dosť skoro. Na to čo je za nami môžeme už iba spomínať, prípadne hodnotiť, ale to čo je pred nami môžeme prežiť rozumnejší a múdrejší o 365 dní minulého roku. Verím, že sme sa predsa len niečo naučili, že nás niečo naučil život a predovšetkým, že nás niečo naučil sám Pán Boh. Dovoľte mi do nového roku 2010 napísať niekoľko slov na základe biblického verša: „**A čo činite slovom alebo skutkom, všetko činite v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho.**“ Kol 3,17

Prvá vec, ktorou by som chcel začať je, aby ste tento verš v plnej miere vzťahli na seba. Predstavte si, že ste ho našli vo svojej pošte, presne adresovaný na vaše meno s podpisom pisateľa „Tvoj Boh“. V tej chvíli to prestane byť cudzí a všeobecný výrok a začne to byť čisto vaša osobná vec. Len vás a Pána Boha, ktorý vidí do vášho srdca, dokonale vás pozná a dokonca presne vie, v čom ako kresťania zlyhávate.

Pán Boh hovorí vám a nikomu inému: Všetko, čo budete hovoriť alebo robiť v novom roku, všetko činite v mene Pána Ježiša. Tie slová znejú tak trochu nepochopiteľne, ale ich zmysel je veľmi jednoduchý. Za všetko, čo v novom roku povieme, alebo urobíme, by sa mal podpísať aj Pán Ježiš Kristus. To znamená, že v situácii, v ktorej sa nachádzate, by Pán Ježiš urobil presne to isté, čo vy. Že by povedal presne tie isté slová a zachoval by sa presne tak ako vy.

Skúste si vybaviť, ako ste prežili dnešný deň. Možno ste boli v práci, cestovali ste autobusom, možno ste boli u lekára, alebo ste nakupovali v obchode. Ako ste sa správali? Čo ste hovorili? Ak by bol Pán Ježiš na vašom mieste, robil by presne to, čo vy? Ak ste stáli v rade v obchode a ohovárali niekoho, kto tam nebol, tak si buďte istí, že toto by Pán Ježiš neurobil. Ak ste u lekára predbehli štyroch ľudí a tí len nepochopiteľne krútili hlavou nad tým, akí ste drzí, tak vedzte, že toto by tiež Pán Ježiš neurobil. A ak do vás niekto na ulici drgol a vy ste mu z plného hrdla zlostne vynadali, buďte si istí, že Pán

Ježiš by sa v takejto situácii zachoval úplne ináč ako vy. Všetko, čo hovoríme a robíme, robme v mene Pána Ježiša. Nie je to vôbec jednoduché. Je potrebné poznať to, čo Pán Ježiš hovoril a to, ako sa správal, aby sme ho v tom našom každodennom živote mohli napodobňovať.

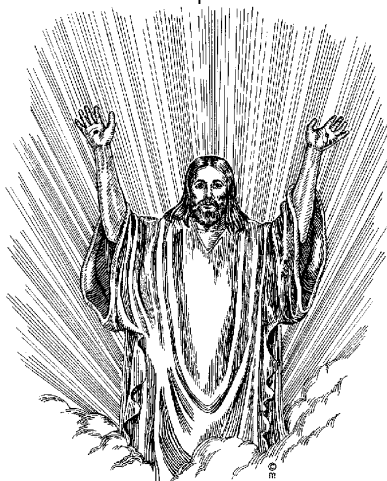
Ak si teraz myslíte, že to by znamenalo byť len fackovacím panákom, tak vôbec nemáte pravdu. Častejšie sa spomínajú situácie z Ježišovho života, keď napríklad mlčal pred Pilátom a Herodesom, keď sa nevzpieral vojakom v Getsemanskej záhrade. Ale zabúdame na to, že Pán Ježiš nikdy neprešiel okolo nespravodlivosti a hriechu, aby naň nepoukázal, aj keď tým bral na seba ohromné riziko. Priamo do očí kritizoval vtedajšiu vrchnosť, farizejov a sadukajov a oko neprivil ani trochu. Nebol rojko. Pre pravdu, ktorú hovoril, denne znášal ohromné riziko. Na toto mnohí odporcovia kresťanstva zabúdajú. A ak hovoríme o Ježišovej odvahe, nesmieme zabudnúť ani na jeho poslednú cestu do Jeruzalema, kam išiel, aj keď vedel, že ho tam čaká smrť.

Tento život máme ako veriaci ľudia napodobňovať, takýto život máme žiť. To je podstata a zmysel slov: všetko činite v mene Pána Ježiša. Keď sa nad tým, milí bratia a sestry, zamyslíte, tak hneď viete, že Božia požiadavka na tento rok je dosť náročná. Ale o tom je kresťanský život. Urobil by toto aj Pán Ježiš, keby bol na mojom mieste? Povedal by to, čo som povedal ja? Rozhodol by sa preto, prečo som sa rozhodol ja?

To nie je iba o tichom nesení kríža, ako to niektorí kresťania skreslene podávajú. To je aj o rozhodnosti, spravodlivosti a pravde za každú cenu. Presne tak, ako to robil aj Pán Ježiš. A neodbočil, ani keď hrozila smrť. Toto od nás, bratia a sestry, v novom roku očakáva aj náš Boh.

Nech sa nám teda darí všetko hovoriť i konať tak, aby sa pod to mohol podpísať aj náš Pán, Spasiteľ Ježiš Kristus.

Jaroslav Petro

Vianočný list pre teba...

Ako dobre vieš, moje narodeniny sa blížia. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a myslím si, že tak bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú svet na moje blížiace sa narodeniny.

Je krásne vedieť, že najmenej raz ročne si niektorí ľudia na mňa spomenú. Ako iste vieš, oslava mojich narodenín sa začala tradovať už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali a boli vďační za všetko, čo som pre nich urobil. Teraz sa zdá, že nik už nepozná skutočný dôvod osláv. Rodiny a priatelia sú spolu, zabávajú sa, ale nepoznajú význam osláv.

Spomínam si, že aj vlani bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná delikates, ovocia a rôznych maškôt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherne zabalené darčeky. Chceš však niečo vedieť? Bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný. Keď prišiel deň D, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred zabuchnutými dverami. A ja som tak veľmi chcel byť s nimi. Popravde, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predom mnou zatvárajú dvere. Nepozvaný, ale predsa som sa rozhodol potichučky vojsť. Postavil som sa nebadane do rohu miestnosti a sledoval som. Všetci jedli, pili, podaktorí aj opití, rozprávali oplzlé vtipy a nesmierne sa na všetkom bavili. A najviac, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž oblečený v červenom s dlhou bielou bradou. Vyzeral ako opitý, sadol si do kresla a všetky deti sa rozbehli k nemu, kričiac: „Santa Claus, Santa Claus!“, akoby táto oslava bola na jeho počesť! O polnoci sa všetci začali objímať. Tak som roztvoril svoju náruč čakajúc koho by som objal. A vieš čo? Nikto ma neprišiel objasť. Ľudia si začali rozdávať darčeky, otvárali ich plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené, nesmeli som sa obzreť, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa. Veď ako by si sa cítil ty, keby na tvojich narodeninách boli obdarovaní všetci okrem teba – oslávenca? Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný a preto som rýchle odišiel.

Každý rok sa sviatok mojich narodenín zhoršuje. Ľudia pamätajú len na jedlo, pitie, zábavu, ale na mňa akosi zabúdajú. Bol by som rád, keby si mi tieto Vianoce dovolil vstúpiť do tvojho života. Potešilo by ma, keby si uznal skutočnosť, že pred vyše dvetisíc rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet obetovať svoj život na kríži, aby som ťa zachránil. Dnes, jediné čo chcem je, aby si tomu veril celým svojím srdcom. Rád sa s tebou o niečo podelím. Keďže ma mnohí nepozvali na svoje párty, budem mať svoju veľkú vlastnú grandióznu oslavu, akú si nikto nevie predstaviť. Stále ešte prebiehajú prípravy. Dnes som poslal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich aj pre teba. Chcem vedieť, či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem tvoje meno zlatými písmenami do veľkej knihy pozvaných. Iba tí zapísaní budú pozvaní na párty. Tí, ktorí neodpovedia na pozvánku, zostanú vonku. Vieš, ako môžeš odpovedať na toto pozvanie? Je to jednoduché, pošli za mňa túto pozvánku všetkým, na ktorých si spomenieš. Budem na vás všetkých čakať na tohtoročnej oslave. Uvidíme sa čoskoro... Milujem ťa!

Ježiš

Životopis brata J. Rybárika, napísaný ním samým pri jeho 80-tke

„Narodil som sa tu v blízkosti, v susedstve obišovského chrámu v roku 1906. Upútala ma hudba nášho organa, ktorú som počul aj doma na dvore. Počúval som ju rád. Ako aj vy starší i najstarší bratia a sestry viete, rástol som medzi vami 21 rokov.

Keď som v roku 1927 zmaturoval na Vyššej priemyselnej škole strojníckej v Košiciach, nastúpil som na základnú vojenskú službu na západ našej prvej republiky do Plzne. Len počas vianočnej dovolenky som bol ešte raz v Obišovciach. Potom som sa už sem nevrátil. Po skončení vojenskej služby, pre vtedajšiu veľkú hospodársku krízu, musel som odísť za prácou až do Užhorodu na vtedajšiu Podkarpatskú Rus a terajšiu Zakarpatskú Ukrajinu ako telegrafný robotník. Potom, po 4 rokoch, som sa vrátil do Košíc a v roku 1933 som s matkou postavil dom, kde až doposiaľ bývam.

Medzitým sa Riaditeľstvo pôšt v roku 1938 z Košíc presťahovalo do Bratislavy a ja som tam s rodinou býval 6 rokov. Po skončení II. sv. vojny som sa vrátil do Trebejova a pre nedostatočné vlakové spojenie s Košicami býval som v Košiciach do roku 1951, odkiaľ som dochádzal do Trebejova.

Ako som už spomenul, už v detstve ma uchvátila hudba nášho starého organa, ale popri tom ma uchvátili aj naše duchovné piesne Zpěvníka aj Piesne sionské. Na nich som rástol. K tomu sa však pripojilo aj čítanie Božieho slova i modlitby mojej matky a aj moje vlastné modlitby. Oplyvňovali ma aj pri štúdiu na gymnáziu v Prešove i na Vyššej strojníckej škole v Košiciach. No nikdy sa mi ani len nesnívalo, že snáď niekedy budem kantorom vo vlastnom zbore, lebo po odchode z Obišovciem som ani len nepomyslel, že sa ešte vrátim do svojho rodného zboru. No z milosti Božej som sa doň mohol vrátiť a dokonca do jeho filie Trebejov. A tak tu účinkujem 33 rokov ako kantor a 28 rokov ako dozorca zboru. Popri tom som 12 rokov aj v generálnom presbyterstve našej cirkvi.

Keď teraz hľadím naspäť do tých uplynulých 80 rokov svojho života, tak zisťujem, že to bola stále len veľká milosť Božia, ktorá ma viedla a chránila. Prežil som I. i II. svetovú vojnu a napokon to bola tiež milosť Božia aj pre náš cirkevný zbor, že som v ňom smel až doposiaľ spolupracovať s vami na vinici Pánovej. Preto za toto všetko patrí všetka česť, vďaka a chvála nie mne, nie nám, ale len samému Bohu, nášmu nebeskému Otcovi. Lebo len Jeho je

(pokračovanie na strane 3)

(dokončenie zo strany 2)

kráľovstvo i moc i sláva až na veky. Preto každému z vás doporučujem odovzdať život, ktorý je vo viere v nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, a tak celým srdcom veriť v živého Boha i v Jeho jednorodného Syna, ktorý je jedno so svojím Otcom. A ten náš, Pánom Ježišom Kristom nám zjavený Všemohúci Boh je taký mocný, že ho nijaká filozofia a múdrosť tohto sveta, ba ani nijaké nukleárne zbrane, ani hviezdne vojny nepremôžu. I keď nebo i zem sa pominú, Jeho slovo nikdy nepominie.

Pilne si čítajte Sväté Písmo, Bibliu, žite s modlitbou i s duchovnými piesňami, aby ste žili v plnej istote viery a v plnej istote spasenia, o ktoré bojoval náš reformátor Dr. Martin Luther. Osvojujte si Jozuovo heslo: Ja a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi (Joz. 24, 15). Ak sa budete toho držať, nikdy neklesnete, nikdy sa nepotknete v duchovnom živote (2 Petra, 1, 10). Nech Vám v tom všetkom pomáha náš milostivý Boh.“

Naše rady opustil brat Ján Rybárik 20.3.1997. V najnovšom vydaní Evanjelického spevníka je pod č. 175 aj jeho pieseň a spolupracoval aj na príprave iných piesní a škoda, že nie je jeho meno pri nich spomenuté.

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Prosíme všetkých bratov a sestry, ak majú nejaké podlžnosti, ktoré sa týkajú cirkevného príspevku za predošlé roky, ako aj za rok 2009, aby ich uhradili.
- ⇒ Cirkevný príspevok na rok 2009 je 12,- eur.
- ⇒ Zbierka na opravu obišovského kostola na rok 2009 je vo výške 16,60 eura na člena zboru.
- ⇒ Počas vianočných sviatkov budeme mať v našom zbere dvoch vzácných hostí, ktorí nám poslúžia na hlavných službách Božích v 1. a 2. sviatok vianočný. Srdečne vás všetkých pozývame do nášho zhromaždenia.
- ⇒ Na farskom úrade je v predaji CD spevokolu Pútник. Cena 2,- eurá.
- ⇒ V novom roku plánujeme niekoľko večerných stretnutí, na ktorých by sme sa venovali téme biblickej histórie. Boli by to stretnutia pre tých, ktorí by chceli lepšie spoznať biblickú históriu od stvorenia sveta až po rok 70 nášho letopočtu a mať tak prehľad o dejinách, kedy písali napríklad starozmluvní proroci. Budeme využívať projekciu a bude aj možnosť robenia si poznámok.

Blahoželáme!

1.1.2010 – 31.3.2010

50 rokov

Zdenka Jamnická, Kysak 357

60 rokov

Ludmila Jašková, Drienovská Nová Ves 28

Eduart Polohár, Drienovská Nová Ves

Anna Zuščinová, Kysak 77

65 rokov

Alžbeta Štofánová, Obišovce 93

75 rokov

Ol'ga Gašová, Kysak 69

80 rokov

Milan Gerda, Obišovce 43

90 rokov

Mária Potočňaková, Kysak 27

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Krotiteľ levov

Sabinov, 6. - 8. november 2009, bolo miesto a čas konfirmandskej víkendovky pod názvom KROTITEĽ LEVOV. Odštartovali sme ju príchodom na evanjelickú faru miestneho zboru poobede. Prvotné spoznanie účastníkov

víkendovky a večerné aktivity nás uviedli do Starej zmluvy, konkrétne do knihy Daniel. Samotná téma večerného programu nás učila o živote Daniela, krotiteľa levov. Už prvá časť príbehu bola veľkým požehnaním pre všetkých účastníkov.

Ráno ďalšieho dňa vyzeralo o čosi viac pracovne. Konfirmandi sa zúčastnili vyučovania s bratom farárom a ostatní si užívali voľný čas. Prítomnosť nekonfirmandov na víkendovke bola nemenej podstatná.

Zažívanie pravého kresťanského spoločenstva, budovanie vzťahov, získanie nových priateľov je ideálne práve na takejto víkendovke. Ďalšie časti Danielovho príbehu na nás čakali už ráno po konfirmandskom vyučovaní a neskôr vo večernom programe, no až po úžasnej poobedňajšej hre. Dva súťažiacie tímy, snažiac sa čo najskôr a čo najlepšie splniť zadané úlohy. Aj tento "bojovný" čas slúžil na upevňovanie vzťahov a dokazovanie vplyvu Ježiša Krista v našich životoch pri menších nezhodách. Vo večernom programe nesmelo chýbať ani spievanie chválových piesní. V podstate, modlenie sa a uctievanie Pána Boha spevom.

Navštívenie služieb Božích v miestnom evanjelickom kostole v nedeľu ráno bolo samozrejmosťou v našom programe. Po kázni nášho brata farára sme pozdravili sabinovský cirkevný zbor, a zároveň sa poďakovali za možnosť využitia ich fary dvoma mládežníckymi piesňami. Netrvalo dlho a už sme sa museli pobaliť a rozlúčiť. No predovšetkým ďakujeme Pánu Bohu za úžasný čas, ktorý sme mohli stráviť v Jeho prítomnosti, ale aj pri všetkých ostatných aktivitách. Ďakujeme za ochrannú ruku, ktorú nad nami držal a všetci sme sa mohli v zdraví vrátiť späť domov.

Vyučovanie životom Daniela zanechalo v každom z nás nejaké myšlienky a je už len na nás ako ich použijeme.

Robo Marcinčo

Veľa krikú, detí, ale hlavne veľa smiechu a zábavy. Presne takto to vyzeralo v sobotu 5. decembra na našej fare. A hádajte prečo. Ako iste všetci dobre vieme, 6. decembra je Mikuláš. A preto sme sa rozhodli, že si spravíme mikulášske popoludnie. Spolu s našim bratom farárom a mládežníkmi sme s deťmi hrali hry, spievali pesničky a mali spolu skvelý čas. Ako to na takej správnej párty býva, aj my sme sa po šantení posilnili dobrými koláčikmi, keksíkmi a čajikom. Keď už boli všetci poriadne občerstvení, rozdelili sme sa na chlapcov a dievčatá a išli sme hrať turnaje. Dievčatá si zahráli balónový volejbal a chlapci hrali v našej ping-pongárni hokej. Po turnajoch sme sa opäť všetci stretli a spievalo sa. O chvíľu neskôr sa už deti s radosťou presúvali do klubovne, kde sa potom pozerali rozprávky. Asi okolo 16:00 prišla tá najlepšia časť programu. Teda on, oblečený v červenom, s bielou bradou a fúzmi - Mikuláš. Ale nebol sám, rozdávať deťom darčeky mu pomáhali aj jeho dvaja pomocníci. Deti mu recitovali básničky a spievali pesničky a odmenou im boli sladké baličky.

Tak aj takto vyzeralo naše mikulášske popoludnie a my sa už teraz tešíme na to ďalšie ☺

Danka Šoltisová

Detský kútik

„A ty, Betleheme, Judská zem, nijako nie si najmenší medzi vývodiacimi mestami judskými, lebo z teba vyjde Vodca, ktorý bude pásť môj ľud izraelský.“ Matúš 2,6

Milé deti!

Blížia sa Vianoce ktoré nám pripomínajú narodenie Pána Ježiša. Áno, tak ako aj vy, aj Pán Ježiš oslavuje narodeniny ☺ a to spolu so všetkými kresťanmi na celom svete. Jeho narodenie bolo iné, ako to vaše, narodil sa v Betleheme, v maštali, pretože nikde pre nich nebola voľná izba. A preto je to mesto také známe. Preto, že sa v ňom narodil náš Spasiteľ. Vo veršíku, ktorý sme opísali z Biblie sa tiež spomína, že Pán Ježiš bude pásť svoj ľud. Je tu prirovnaný k Pastierovi. A každý pastier má veľmi rád svoje ovečky. Stará sa o ne, dáva na ne pozor, chráni ich. Aj my sme takými ovečkami. A Pán Ježiš sa chce o nás starať.

Tak nezabudnite mať pre Neho pripravené miesto vo svojom srdiečku, aby mohol byť vašim Dobrým Pastierom.

Od desiatich k piatim

Stalo sa to pred pár rokmi. V Košiciach cestovali dvaja chlapci po Vyšnom Opátskom na aute dovezenom z Anglicka. Cesta tam bola ešte obojsmerná. Išli za väčšou dodávkou, ktorá sa pomaly vliekla a oni ju chceli predbehnúť. Lenže šofér nevidel a potreboval sa spoza dodávky vysunúť, ale keďže to bolo auto dovezené s Anglicka a malo volant na druhej strane, aby videl potreboval sa spoza tej dodávky vysunúť skoro celý. Lenže oproti nim išiel vtedy kamión a keď svoje auto vysunul do protismere, aby mal dobrý výhľad, pred ním už bol kamión, ktorý do nich čelne nabúral. Dvaja mladí ľudia nemali šancu prežiť. Potom niekoľko dní trvala diskusia o tom, prečo jazdiť s autom, ktoré ma volant na opačnej strane, je u nás na Slovensku nebezpečné. Obyčajný sedliacky rozum hovorí, že používať takéto autá na cestách, kde sa jazdí na opačnej strane, je veľmi veľké riziko. Aj keď sú oveľa lacnejšie a na Slovensku by sme si vďaka tomu mohli dovoliť autá lepšie a modernejšie. Nedajú sa však prihlásiť.

Nedávno však jeden Poliak, ktorý chcel takéto auto prihlásiť v Poľsku a oni to odmietli, podal sťažnosť na európsky súd. Vraj sa tým porušujú jeho práva. Napriek tomu, že je to nebezpečné a ohrozuje tým život svoj i iných ľudí. Ak mu súd dá za pravdu, potom takýchto áut bude zrejme aj na našich cestách jazdiť oveľa viac, ako tomu je doteraz, a nie iba s anglickými značkami.

Pomyslel som si, že v tej našej spoločnej Európe začíname byť tak veľmi tolerantní, že už budeme jeden pre druhého nebezpeční. Vytráca sa taký praktický sedliacky rozum a nahrádza ho bezmedzná tolerancia práv človeka. A tak to nie je iba v štáte, ale aj v cirkvi.

Otvoríte si časopis Plus sedem dní a nájdete tam, ako vo švédскеj evanjelickej cirkvi vysvätili biskupku, ktorá žije v homosexuálnom partnerstve s ďalšou ženou a spolu vychovávajú dieťa. A tak je Evanjelická cirkev na hanbu Ježišovi Kristovi. Toľko tolerancie k hriechu máme, že ju môžeme po svete rozdávať. Pritom Božie slovo hovorí, že takíto ľudia nevojdu do kráľovstva Božieho. Ale my ich necháme kázať, vyučovať a postavíme ich do funkcie biskupa, aby ich bolo vidieť ešte z väčšej diaľky.

Neodsudzujem ľudí, ktorí sa narodili s takouto orientáciou. Nedá sa celkom uzavrieť, či je to choroba, alebo je to len vplyv výchovy, ale sú takí ľudia, ktorí tieto túžby v sebe krotia, ovládajú sa a nepáchajú hriech. Dokážu niesť túto ťarchu celý život tak, ako ľudia inak chorí, alebo inak telesne postihnutí. Kde je vo švédскеj evanjelickej cirkvi zdravý rozum, kde sa podel? Možno sú teraz veľmi moderní a veľmi pokrokoví pred hriechnym svetom a možno majú pochvalu od všetkých liberálnych ľudí vo svete, ale neviem, ako to bude s pochvalou od Boha. V duchu som vďačný, že sa toto zatiaľ nedeje v našej cirkvi a že náš nesúhlas šiel aj do Švédska, aj keď pravdepodobne už na tom nič nezmení. Otázkou je, ako dlho budeme verní v tejto liberálnej spoločnosti Bohu a Božiemu slovu?

Neviem, či niekto pomyslel, keď sme sa chceli stať členmi Európskej únie, čo všetko budeme musieť obhajovať a obraňovať. Naposledy to bol zase kríž, ako symbol kresťanstva. Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že na štátnych školách nesmú byť kríže, pretože sú to symboly cirkvi a tie ovplyvňujú výchovu mladých ľudí. Zákaz náboženských symbolov v školách, odmietnutie zmienky o Bohu v euroústave. To všetko je zatiaľ iba začiatok. Keď si predstavím, že sa o chvíľu môže niekto sťažovať na to, že keď sa pozrie z domu svojho okna a vidí v centre dediny kríž na kostole, zle to vplýva na ateistickú výchovu jeho dieťaťa a bude žiadať, aby sme ho z tej veže dali dole, čo budeme robiť potom?

Ale aj taký cintorín je verejné miesto a tam tých krížov je až-až, budeme raz musieť aj tie odstrániť, aby sme neovplyvňovali ľudské práva? A čo s tým dvojkrižom na štátnom znaku Slovenskej republiky, veď aj ten môže niekomu po čase vadieť.

Viem, že tieto moje otázky sú už dosť prehnaté, ale veci, ktoré sa okolo dejú, len potvrdzujú, že sa nedeje všetko podľa zdravého rozumu, ale že to skutočne v niektorých veciach ide od desiatich k piatim.

Najhoršie na tom je to, že s tým aj tak nič nenarobíme. Aj keď sa nám niečo nepáči, máme iba veľmi malú možnosť tieto veci ovplyvniť. Môžeme iba tak skonštatovať, že o týchto časoch hovorí Božie slovo a aj sám Ježiš nás na ne pripravoval.

Jaroslav Petro

Ocenenie pre Ladislava Fričovského

Každoročne sa na návrh obcí Košického samosprávneho kraja udeľujú ocenenia významným ľuďom, ktorí boli prínosom v oblasti vedy, kultúry, publicistiky, športu, či kultúrneho dedičstva. Tohto roku bol starostami obcí Kysak a Obišovce na toto ocenenie navrhnutý aj náš brat senior Ladislav Fričovský. Poslanci KSK tento návrh odobrili, a tak 28. októbra 2009 v Mestskom kultúrnom stredisku v Michalovciach bolo toto ocenenie aj slávnostne odovzdané.

Cenu predsedu Košického samosprávneho kraja udelili evanjelickému seniorovi Košického seniorátu Ladislavovi Fričovskému za celoživotné výsledky dosiahnuté v cirkevnej, kultúrnej, umeleckej a publicistickej činnosti.

V mene Cirkevného zboru Obišovce sa pripájame ku gratulácii.

„Vieroslava“ – spolok slovenskej diakonie a Modrý kríž

Hnutie Modrého kríža vzniklo koncom roku 1877 v Ženeve s cieľom pozdvihnúť mravnosť ľudí a jeho členovia mali sa úplne zriecť konzumácie alkoholických nápojov. Vplyv spolku sa šírila po Európe a prenikol aj do Uhorska, kde sa jeho začiatky spájajú s menom Jána Charváta.

Spolok dostal meno na základe Jánovho evanjelia 11, 40, kde Ježiš hovorí Márii: „Ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu“. Úlohou spolku bolo zmierniť ľudskú biedu v Československu dobrou operou zvlášť chudobných, nemocných, vychovávať sirotu a opustené deti, vydávať kresťanské abstinentské knihy a časopisy a vyučovať sestry diakonky pre túto prácu. Členský príspevok spolku bol 10.- korún ročne.

Na Slovensku diakonia jestvovala od roku 1913 v spolupráci sestier Kristíny a Márie Royových a sestier diakoniek združených v rámci vnútroemisijného a abstinentského spolku „Modrého kríža“ a oficiálne bola založená v roku 1930 na Starej Turej.

Sociálna práca sa začala výchovou detí, ktoré popri vyučovaní spevu sa oboznamovali so Slovom Božím – evanjeliom. Hneď v začiatkoch tejto práce poslali svoju najmladšiu sestru Boženu do Prahy, kde sa naučila krajčírskemu remeslu. Neskôr odišla do Bratislavy do evanjelickej nemocnice a odtiaľ do Šopronu, kde založila tiež stanicu diakonie. Pozdejšie ju poslali so sestrou Emíliou Zimovou do Prešova, kde opatrovali nemocných a nevládných starých ľudí po domoch ako aj v tamjšom evanjelickom starobinci. Emília Zimová sa narodila v roku 1875 vo Vrbovcich a osirela ešte ako mladé dievča. Do Diakonského ústavu ju prijali v Bratislave, odtiaľ odišla do Budapešti. Obatvo slúžila nemocným ľuďom aj Slovom Božím. Neskôr musela z diakonie odísť. Kristína Royová sa intenzívne venovala poloopusteným deťom „hauzírerov“ – podomových kupcov, ktorí nemali čas na výchovu vlastných detí. Okolo r. 1900 sa jej podarilo kúpiť opustený dom, ktorý prebudovali na útulňu pre tieto deti. Počas prázdnin hauzíreri si svoje deti vzali k sebe a tak desaťmesačná práca sestier Royových vyšla navniivoč. Preto sa rozhodli venovať len sirotám a vychovávali ich do veku pätnásť rokov.

Sestre Kristíne Royovej ležala na srdci aj bieda dospelých, ktorí pred domom doktora na Starej Turej museli čakať niekoľko hodín na lekára, ktorý navštevoval chorých aj v Lubine a Bzinciach. Dvadsať rokov sa zaoberala myšlienkou založiť diakoniu na Slovensku ako aj nemocnicu pre nevládných starých ľudí. V roku 1911 bol položený základný kameň pre nemocnicu na Starej Turej. Na jej výstavbu darovala obec dvadsaťtisíc tehál a finančne i materiálne pomáhali ľudia z blízkeho i ďalekého okolia. Skutočne možno povedať, že túto nemocnicu postavila

slovenská chudoba a v roku 1912 bola v máji odovzdaná svojmu účelu. Slávnostné otvorenie nemocnice sa však uskutočnilo až 26. a 27. novembra. Na tejto slávnosti sa zúčastnili aj Slováci z Kovačice, Kisáča, zo Sliezska, Nemecka, Maďarska.

V časopise „Večernica“, ktorý vychádzal v tom čase, prosila sestra Kristína Royová čitateľky ako aj čitateľov o finančné dary aj pre ďalšiu jej srdcovú záležitosť, získať dom pre deti – „Chalúpku“. Na jeho prestavbu prispeli aj sestry z Ameriky. „Chalúpka“ bola daná do užívania 2. mája 1926 a deti z útulne sa presťahovali do nových priestorov.

Ďalším úžasným krokom sestier Royových bol „Domov bielych hláv“ pre opustených, nemocných a chudobných starých ľudí, ktorí tréli biedu každodenného života. Po výzvach v časopise „Večernica“ sa nazbierali peniaze na výstavbu starobinca. 1. mája 1933 sa ich sen splnil, keďže bol daný do užívania. Na slávnosti sa zúčastnilo vtedy do 2000 ľudí. Účastníci slávnosti prišli z Bratislavy, Myjavy, Česi, Moravania, z blízka i z ďaleka a aj z Trebejova a Beniakoviec.

Po smrti Kristíny Royovej viedla sociálnu prácu „Vieroslavy“ na Starej Turej jej spolupracovníčka sestra Mária Rafajová.

Podľa zápisnice „Vieroslavy“ zo dňa 8. septembra 1947 rozhodli sa sestry diakonky na čele so sestrou Rafajovou vybudovať ešte „Detský domov“ pre sirotu, na ktorý mali našetrovaných 100.000 korún.

V júni 1950 „Vieroslava“ všetok inventár „Útulne“, „Chalúpky“ aj „Domova bielych hláv“ odovzdala Evanjelickej cirkvi na Slovensku.

Sestry diakonky boli premiestnené do „Domova dôchodcov“ v Zemianskom Podhradí, kde ďalej slúžili starým ľuďom a postupne odchádzali do dôchodku.

Smelo možno povedať, že naša slovenská diakonia „Vieroslava“ so svojou matkou Kristínou Royovou sa zaradila medzi známe evanjelické sociálne ústavy v krajinách reformácie, akými boli alebo ešte sú: Ústav Augusta Hermanna Franckeho v Halle, Ženská diakonia Theodora Fliednera v Kaiserswerthe pri Düsseldorfe, Drsný dom Jána Wichnera v Hamburgu, Ústav Friedricha Bodelschwinda pre epileptikov v Bethle pri Bielefelde, Ženský spolok pre chudobných a nemocných Amálie Siewkingovej v Hamburgu a napokon sociálne ústavy matky Evy von Thieli-Winklerovej v Miechoviciach. Teda naša slovenská diakonia „Vieroslava“ za svojho jestvovania „Čo mohla, vykonal“ (Mar 14, 8).

Pre Pútnik spracoval D. Kosturko

Tichá noc

*Keď Tichá noc zaznie sladko,
sviečky sa rozhoria.
Privítame Jezuliatko,
srdcia sa nám otvoria.
Nech aj u vás sa rozblúši,
každé srdce blažené,
rozleje sa radosť v duši,
starosti čo zaženie.*

*Nech stromček zapáli svetlo v nás,
hviezdicka rozosvieti plamienok lásky zas.*

*Želám vám šťastný Vianočný čas.
A v novom roku Boh žehná každý krok váš.
Šťastný nový rok.*

M. Kalenová

Rozhovor s br. farárom Danielom Dudášom

Kde a kedy ste sa narodili?

Môj dátum narodenia je: Medzinárodný deň detí v roku 1955 v hlavnom meste Slovenska.

Čo vás viedlo k štúdiu na teologickej fakulte?

Vtedy to bola aj túžba pokračovať v stopách svojho otca, ktorý bol kňazom v cirkevnom zbore v Opinej. Rozhodnutie však bolo podporené aj osobným rozhodnutím odovzdať svoj život do rúk Pána Ježiša Krista.

Na ktorých miestach ste ako kaplán a farár pôsobili?

Ako kaplán som pôsobil v Rožňave, neskôr určitú dobu aj v Kameňanoch a Nandráži, ako administrátor. Po skončení Základnej vojenskej služby ešte ako kaplán v Košiciach a od 1.3.1984 najprv ako námestný kňaz a neskôr, v roku 1989, ako zvolený kňaz tohto cirkevného zboru.

Ako prežívate vianočné sviatky po toľkých rokoch v službe?

Napriek tomu, že to už budú 31 Vianoce v kňazskej službe, stále nosím v sebe túžbu, aby aspoň jeden človek cez sviatky urobil jasné rozhodnutie o odovzdaní svojho života prichádzajúcemu Pánu Ježiši Kristu. A aby impulzom k tomuto rozhodnutiu boli možno aj slová niektorej mojej vianočnej kázne.

Ako podľa vášho názoru zmenilo vnímanie Vianoc u ľudí odkedy ste v službe do dnešných dní?

Možno v minulosti si ľudia viac vážili tieto sviatočné dni a boli aj prístupnejší zvesti Vianoc, aj keď tu bol vplyv komunistickej ideológie. Dnes sa duchovný rozmer dosť výrazne stráca a sviatky sa stávajú viac zameranými na materiálnu stránku týchto dní, čím myslím najmä na mnohokrát nezmyselné zháňanie rozličných vecí súvisiacich s "nejakými tradíciami" Vianoc.

Na Štedrý večer je aj v Budimíre plný kostol. Ako sa vám káže ľuďom, ktorí prídu do kostola iba raz za rok?

Uvedomujem si túto skutočnosť prítomnosti mnohých tzv. sviatočných cirkevníkov a vždy sa modlím, aby mi bolo dané také slovo, ktoré by práve týchto ľudí dokázalo mocou pôsobenia

Ducha Svätého oslovit' a možno aj priviesť na cestu hľadania zmyslu života v Pánu Bohu, v Pánu Ježiši Kristu.

Vo svojej službe ste určite zažili aj humorné chvíle. Na ktorú si najradšej spomínate?

Boli iste veľmi mnohé humorné situácie pri rozličných udalostiach. Spomeniem však dve: jedna bola pri svadbe, keď mi jeden z "unavených" družbov spadol do oltára ešte v našom malom kostolíku, priamo pred sobášeny pár. Druhá bola smiešno smutná, keď pri ceste na cintorín hore kopcom truhla so zosnulým spadla a šmýkala sa až na koniec kopca, našťastie sa však neotvorila, to bolo ešte na Gemeri.

Ako vo vašej rodine vyzerá Štedrý večer? Máte pri stole nejaké zvláštne rodinné zvyky?

Štedrý večer vždy začínal spoločnou účasťou na službách Božích, potom doma sme sa všetci zhromaždili pri stole, zaspievali najznámejšie vianočné piesne, pomodlili sme sa a zjedli prvú časť štedrovečernej večere. Potom sa rozbalili darčeky a napokon sa dokončila večera. Teda nijaké zvláštnosti, iba ak to, že ku stolu som rodinu zvolával zvončením na taký malý zvonček.

Čo by ste odkázali našim čitateľom?

Aby sme si všetci spoločne uvedomili, čo je nám zvestované. Dostali sme v Pánu Ježiši Kristu dar nesmiernej ceny, s ktorým nehodno hazardovať, ale naopak potrebujeme sa radovať, že skrze Pána Ježiša je nám všetkým otvorená cesta do nebeského domova. A to je tiež dôvod k radosti, veselosti, ktorá má vyžarovať z každej príležitosti, ku ktorej sa na sviatky zhromaždíme. Nech teda táto radosť zo spásy v Ježiši Kristu naplní každého osobne, ale aj vaše i naše rodiny, domácnosti, cirkevné zbory, ba i celé spoločenstvo našej cirkvi a možno aj celého kresťanského sveta. Nech sa narodený Spasiteľ nielen zvestuje, ale aj rodí v našich srdciach a životoch. Pán Boh s Vami!

Za vaše odpovede vám ďakuje Dušan Kosturko,
člen redakčnej rady časopisu Pútnik.

Jubilujúci spevokol

23. nedeľa po svätej Trojici bola v cirkevnom zbore Obišovce slávnostná. Pripomínali sme si 60.výročie založenia zborového spevokolu PÚTNIK. Na slávnostných službách Božích liturgoval brat farár Mgr. Daniel Mišina, zvestou Božieho Slova poslúžil emeritný biskup prof. ThDr. Július Filo a zaspieval aj spevokol PÚTNIK.

„Ty, sila moja, Tebe budem spievať chvály, lebo Boh mi je hradom, môj milostivý Boh“ – 18-tým veršom z 59. žalmu bola

nadpísaná pozvánka do kultúrneho domu v Kysaku, kde sa populárni uskutočnil koncert jubilujúceho spevokolu. Prítomných privítal a celým programom sprevádzal brat farár Mgr. Daniel Mišina. S históriou spevokolu a fotografickou dokumentáciou oboznámil brat kurátor Dušan Kosturko. Po spomienkach nastúpil so svojim blokom piesní jubilujúci spevokol PÚTNIK. Po vystúpení poďakoval zborový dozorca Ing. Ján Brozman všetkým, ktorí v spevokole spievali, venovaním CD, ktoré bolo vydané z príležitosti jubilea. Taktiež sa poďakoval dirigentom, ktorí spevokol viedli do roku 1995 a súčasnej dirigentke Júlii Rácovej. Potom piesňami na oslavu Pána Boha vystúpil evanjelický spevokol CHVÁLOSPEV z Košíc. Jubilantovi sa prihovoriť brat senior Mgr. Ladislav Fričovský básňou, ktorá bola venovaná tejto slávnosti. Spevokol KYSAČANKA kyticou piesní zo svojho repertoáru pogrataloval oslávencovi. Po spievanom slove sa prihovoriť pozdravmi hostia: emeritný biskup prof. ThDr. Július Filo, konsenior Mgr. Dušan Havrila, starosta obce Kysak Ing. Ľubomír Krajňák. Spevokol svätej Kataríny Alexandrijskej, pôsobiaci pri rímskokatolíckej farnosti, prispel svojím duchovným piesňami k významnému dňu spevokolu PÚTNIK.

Po poďakovaní všetkým účinkujúcim ako aj prítomným bratom a sestrami bola spoločne zaspievaná pieseň z evanjelického spevníka č. 352 „Ó, by som tisíc jazykov mal, ...“ a slávnostné popoludnie ukončil modlitbou brat kaplán Mgr. Tomáš German.

J. Kosturková

Rozpis služieb Božích				
23.12.2009	Streda večer	17:00	Obišovce	+ VP
24.12.2009	Štedrý večer	17:00	Obišovce	deti, dorast
25.12.2009	1. slávnosť vianočná	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Lemešany	
		9:30	Obišovce	spevokol
		11:00	Kysak	
		11:00	Trebejov	
26.12.2009	2. slávnosť vianočná	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Kysak	mládež, dorast
27.12.2009	Nedeľa po Vianociach	8:00	Trebejov	Iz 63,7-8.15-16; G 4,1-6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
31.12.2009	Silvester	17:00	Obišovce	
1.1.2010	Nový rok	9:30	Obišovce	
3.1.2010	Nedeľa po Novom roku	8:00	Kysak	1M 11,1-9; 1Pt 4,12-19
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
6.1.2010	Zjavenie Krista mudrcom	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
10.1.2010	1. po Zjavení	8:00	Trebejov	Joz 3,5-11.17; R 12,1-5
		9:30	Obišovce	Ofera pre zahraničnú misiu
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
17.1.2010	2. po Zjavení	8:00	Kysak	2M 33,17-23; R 12,9-16
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
24.1.2010	3. po Zjavení	8:00	Drienovská Nová Ves	Am 3,1-8; R 12,17-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
31.1.2010	Nedeľa Deviatnik	9:30	Obišovce	výročný zborový konvent
2.2.2010	Predstavenie Krista Pána	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
7.2.2010	Nedeľa po Deviatniku	8:00	Trebejov	Jon 3,1-10; 2K 12,1-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Suchá Dolina	
14.2.2010	Predpôstna	8:00	Kysak	Am 5, 1-13; 1K 13,1-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	
21.2.2010	1. pôstna	9:30	Obišovce	1M 3,1-7.14-19; 2K 6,1-10
		14:00	Kysak	Misijné poobedie
28.2.2010	2. pôstna	8:00	Drienovská Nová Ves	Iz 5,1-7; 1Tes 4,1-7
		9:30	Obišovce	Ofera pre generálnu podporoveň
		11:00	Trebejov	
7.3.2010	3. pôstna	8:00	Kysak	Jer 21,7-13; Ef 5,1-9
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Drienovská Nová Ves	+ VP
		14:00	Suchá Dolina	+ VP
14.3.2010	4. pôstna	8:00	Trebejov	+ VP Iz 54,7-10; R 5,1-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+ VP
		14:00	Lemešany	+ VP
21.3.2010	5. pôstna (Smrtná)	8:00	Drienovská Nová Ves	Pašie
		9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Trebejov	Pašie
28.3.2010	6. pôstna (Kvetná)	8:00	Kysak	Pašie
		9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Drienovská Nová Ves	Pašie